

Karin:

Ivan, var håller du hus? Ivan?

Ivan:

Här Karin, jag står och tittar på all den goda maten!

Karin:

Vad lönar det sig att titta på den, vi får ju ändå inte smaka.

Ivan:

Nej, inte får vi vara med inte, trots att både du och jag gjort oss förtjänta av det, många gånger om! Nej, det är bara de där fina som får sitta vid bordet. Jag får väl i bästa fall en dubbel ranson i kväll, och du får som vanligt ingenting.

Karin:

Ja, jag håller med dig. Det är ju du som gjort jobbet, så det vore inte mer än rätt att du fick vara med, men jag tycker inte vi ska klaga alltför mycket, vi har ju haft det ganska bra under de här åren.

Ivan:

Jo, det är klart att det har varit bättre att gräva kanalen än att vara kvar som soldat i den ryska hären, så det måste jag nog säga att tiden här, fånge eller inte, har varit ganska bra. Och en bra hustru har jag hittat här i Östergötland, och våra två små flickor har fått gå i skolan i Söderköping i hela två år. Jo vars, men ett tack borde man väl ändå fått.

Karin:

Ja, dt har varit en oviss tid. Tänk så många gånger hela bygget har varit på väg att rinna ut i sanden, i brist på pengar har det sagts. Dessutom minns jag att det var lite trögt de första åren, innan engelsmännen kom och visade hur ett sådant här bygge skulle gå till. Våra egna mekanikus kunde ju inte gräva kanaler.

Ivan:

Jo, och jag minns hur svårt det var i början av varje sommar när de nya soldaterna kom hit, varken de eller deras befäl visste hur jobbet skulle gå till. Så det var nog tur att von Platen fick tag på engelsmännen.

Karin:

Ja, det ska du veta att hade von Platen varit kvar ibland oss så hade det nog både du och jag fått vara med på festen, på ett eller annat sätt, han var en bra karl, han. Ja, det var allt bra synd att han gick och dog där borta i Norge. Nu fick han ju inte vara med på det här kalaset.

Här sitter de andra och gottar sig, medan det är von Platens förtjänst att det har blivit en kanal.

Ivan:

Jag måste berätta för dig Karin att jag var inne i staden i dag, strax efter middagstid. Och då såg jag en märklig syn må du tro. På den stora

gatan, utanför huset där han som har boklådan bor, hans som också är borgmästare, så var gatan alldeles full av vackra damer i alla åldrar. De stod med blomkorgar i famnen, och där kom självaste kungen gående. Och vet du vad damerna gjorde med blommorna.

Karin:

Nej, hur ska jag veta det?

Ivan:

Jo, de kastade blommorna framför fötterna på kungen och hans följe. Va, kan han inte gå på en vanlig gata, då skulle han varit här när det var som mest blött och lerigt, då gick det inte att gå överhuvud taget.

Jo, sedan så gick man ned till kanalen, och där skulle kungen dras på en pråm ned till Mem. Men se det blev det ändring på.

Karin:

Hur menar du, han är ju här?

Ivan:

Jo, det dög inte åt kungen att sitta i en pråm dragen av oxar, och några hästar hade man inte, och det hade väl inte varit fint nog det heller, så pråmen den fick dras med mankraft, och inte vilken som helst, utan av stadens styresmän. Det du, så hårt har de väl aldrig arbetat förr, och kommer väl aldrig att göra, de som bara nöter byxbaken och nyttjar munlädret annars.

Karin:

Ja, det var en märklig händelse, men nu är de här i alla fall. Och börjat suppa till det har de redan gjort. Jag har redan hört ett och annat plums i kanalen, och det blir nog fler innan kvällen och natten är slut.

Har du lagt märke till, att soldaterna inte heller får vara med inne i magasinet, och förresten är det inte många kvar. De har ju jobbat lika hårt som ni vanliga grävare. Vi som har lagat maten har minsann slitit också. Så kanske att också vi får en extra ranson.

Ivan:

Ja, du kära Karin, det är bara engelsmännen, officerarna, och stadens styresmän, och så en och annan boklådehållare, som får umgås i kungligt sällskap. Nej det är bäst att vi drar i väg och stoppar i oss en bit korv och så ser vi till att vi sköljer ned den ordentligt.

Karin:

Det var en bra idé, låt oss skynda i väg. Stopp, vem är det som sitter där borta, är det inte mekanikus Nils Ericsson?

Ivan:

Jo han heter så, han är en duktig karl. Och hans vackra hustru från Stegeborgs slott hon är minsann med hon också, ja inte har hon gjort något dagsverke på kanalen inte. Kom med nu, så går vi och så ska jag hämta Gregorovitj och hans hustru så får de spela och sjunga lite för oss.